

ΡΟΥΘ

ΡΟΥΘ 1

Ρουθ. 1,1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς Ἰούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ.

Ρουθ. 1,1 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην που οἱ Κριταὶ ἐκυβερνοῦσαν τοὺς Ἰσραηλίτας ἐπέσε λιμὸς εἰς την χώραν αὐτῶν. Εξ αἰτίας του λιμοῦ ενας ἀνὴρ ἀπὸ την Βηθλεὲμ, της φυλῆς του Ἰούδα, ἀνεχώρησε νὰ κατοικήσῃ αὐτός, ἡ σύζυγός του καὶ οἱ δύο υἱοὶ του εἰς την ἀγροτικὴν περιοχὴν της Μωάβ.

Ρουθ. 1,2 καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νεωμὶν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελαιὼν, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλεὲμ τῆς Ἰούδα· καὶ ἦλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωάβ καὶ ἦσαν ἐκεῖ.

Ρουθ. 1,2 Ο ἀνὴρ ὠνομάζετο Ελιμέλεχ, ἡ σύζυγός του ὠνομάζετο Νωεμίν, τὰ δε δύο τέκνα του ὁ ενας Μααλὼν καὶ ὁ ἄλλος Χελαιὼν. Ἦσαν Εφραθαῖοι, διότι κατήγοντο ἀπὸ την Εφραθὰ, δηλαδὴ ἀπὸ την Βηθλεὲμ της Ἰουδαίας. Αὐτοὶ ἦλθον εἰς ἀγροτικὴν περιοχὴν της Μωάβ καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ.

Ρουθ. 1,3 καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νεωμίν, καὶ κατελείφθη αὕτη καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς.

Ρουθ. 1,3 Ἐκεῖ ὁμως υστέρᾳ ἀπὸ ολίγον χρόνον ἀπέθανεν ὁ Ελιμέλεχ, ὁ σύζυγος της Νωεμίν, καὶ ἐμεινεν αὐτὴ μόνῃ με τὰ δύο τέκνα της.

Ρουθ. 1,4 καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωαβίτιδας, ὄνομα τῇ μιᾷ Ὀρφά, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Ῥούθ· καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ὥς δέκα ἔτη.

- Ρουθ. 1,4 Οι δύο υιοί της επήραν εκεί ως συζύγους γυναίκας Μωαβίτιδας, η μία των οποίων ελέγετο Ορφά η δε άλλη Ρούθ. Παρέμειναν στους αγρούς της χώρας Μωάβ έτι. δέκα έτη.
- Ρουθ. 1,5 καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἀμφοτέροι, Μααλὼν καὶ Χελαιὼν, καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς.
- Ρουθ. 1,5 Επειτα ἀπέθαναν καὶ οἱ δύο υιοί, ὁ Μααλὼν καὶ ὁ Χελαιὼν, καὶ ἔτσι ἔμειναν ἡ Νωεμὶν χήρα ἀπὸ ἀνδρα καὶ ἐρήμη ἀπὸ τα δυο παιδιὰ της.
- Ρουθ. 1,6 καὶ ἀνέστη αὕτη καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ, ὅτι ἤκουσεν ἓν ἀγρῶ Μωάβ ὅτι ἐπέσκεπται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους,
- Ρουθ. 1,6 Εξ αἰτίας της θλίψεώς της καὶ ἐπειδὴ ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ Θεὸς ἡλέησε τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ ἔδωσεν εἰς αὐτὸν ἄρτους, ἐξεκίνησεν ἡ Νωεμὶν καὶ αἱ δύο νύμφαι της, ἐγκατέλειψαν τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν της Μωάβ,
- Ρουθ. 1,7 καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς· καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰούδα.
- Ρουθ. 1,7 καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκοντο. Μαζῇ δέ με τὴν Νωεμὶν ἠκολούθησαν καὶ αἱ δύο νύμφαι της. Ἐπροχωροῦσαν στὸν δρόμον της ἐπιστροφῆς των εἰς τὴν χώραν της φυλῆς τοῦ Ἰούδα.
- Ρουθ. 1,8 καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς· πορεύεσθαι δὴ, ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς· ποιῆσαι Κύριος μετ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ·
- Ρουθ. 1,8 Εἰς κάποιο σημεῖον της πορείας των εἶπεν ἡ Νωεμὶν εἰς τὰς δύο νύμφας της· “ἐπιστρέψατε, σας παρακαλῶ, καὶ πηγαίνετε κάθε μία στὸν οἶκον της μητρὸς της. Εὐχομαι νὰ

δείξη ο Κυριος καλωσύνην και στοργήν προς σας, όπως και σεις εδειξατε καλωσύνην προς τα αποθανόντα τέκνα μου και προς εμέ.

Ρουθ. 1,9 δώη Κύριος ὑμῖν καὶ εὖροιτε ἀνάπαυσιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς· καὶ κατεφίλησεν αὐτάς, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.

Ρουθ. 1,9 Εἶθε ο Κυριος να δώση προς σας την χάριν και προστασίαν του, ώστε κάθε μία από σας να εὖρη ἀνάπαυσιν στον οἶκον του νέου ἀνδρός, που θα λάβη”. Επειτα η Νωεμὶν κατεφίλησεν αὐτάς και ἐκείναι ὑψωσαν την φωνήν, ἐκλαυσαν,

Ρουθ. 1,10 καὶ εἶπαν αὐτῇ· μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαὸν σου.

Ρουθ. 1,10 και εἶπαν προς αὐτήν· “μαζή σου θα γυρίσωμεν στον λαὸν σου”.

Ρουθ. 1,11 καὶ εἶπε Νωεμὶν· ἐπιστράφητε δὴ, θυγατέρες μου· καὶ ἵνατί πορεύεσθε μετ’ ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας;

Ρουθ. 1,11 Η Νωεμὶν ἀπήντησε προς αὐτάς· “ἐπιστρέψατε σας παρακαλῶ, θυγατέρες μου, οπίσω. Τι λόγος υπάρχει να πορευθῆτε μαζή μου; Μηπως ἔχω ἄλλα τέκνα εἰς την κοιλίαν μου, δια να γίνουν αὐτά σύζυγοί σας;

Ρουθ. 1,12 ἐπιστράφητε δὴ, θυγατέρες μου, διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ· ὅτι εἶπα, ὅτι ἔστι μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναί με ἀνδρὶ καὶ τέξομαι υἱοῦς,

Ρουθ. 1,12 Επιστρέψατε, σας παρακαλῶ, θυγατέρες μου, διότι ἐγὼ ἔχω πλέον γηράσει και δεν πρόκειται να υπανδρευθῶ, ώστε να γεννήσω παιδιά.

Ρουθ. 1,13 μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθαι ἕως οὔ ἀδρυνηθῶσιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθῆσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ; μὴ δὴ, θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ Κυρίου.

- Ρουθ. 1,13 Και αν αυτό το αδύνατον γίνη, μήπως σεις θα περιμένετε, έως ότου αυτά γίνουν άνδρες; Η μήπως προς χάριν αυτών θα συγκρατήσετε εαυτάς, ώστε να μην υπανδρευθήτε άλλον; Μη λοιπόν, θυγατέρες μου, επιμένετε να έλθετε μαζί μου. Επιστρέψατε εις τας οικογενείας σας, διότι εγώ είμαι λυπημένη και δια σας, επειδή το χέρι του Κυρίου έπεσεν επάνω μου”.
- Ρουθ. 1,14 καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι· καὶ κατεφίλησεν Ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, Ῥούθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ.
- Ρουθ. 1,14 Και πάλιν εκείναι ὑψωσαν φωνήν και ἐκλαυσαν ακόμη. Και η μεν Ορφά, υποχωρήσασα εις τας προτροπὰς της πενθεράς της, εφίλησεν αυτήν με σπαραγμόν καρδίας και επέστρεψεν στον λαόν της, η Ρούθ όμως ηκολούθησε την πενθεράν της.
- Ρουθ. 1,15 καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥούθ· ἰδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς· ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου.
- Ρουθ. 1,15 Εἶπε τότε η Νωεμίν προς την Ρούθ· “ιδού, η συννυφάδα σου επέστρεψεν στον λαόν της και στους θεούς της. Επίστρεψε, σε παρακαλώ, και συ και πήγαινε μαζί με την συννυφάδα σου”.
- Ρουθ. 1,16 εἶπε δὲ Ῥούθ· μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὀπισθέν σου· ὅτι σὺ ὅπου ἔαν πορευθῆς, πορεύσομαι, καὶ οὗ ἔαν αὐλισθῆς, αὐλισθήσομαι· ὁ λαός σου λαός μου, καὶ ὁ Θεός σου Θεός μου·
- Ρουθ. 1,16 Η Ρούθ όμως απήντησε· “μη επιμένης και μη με στενοχωρῆς να σε εγκαταλείψω και να γυρίσω οπίσω, διότι όπου συ πορευθῆς και εγώ θα πορευθῶ μαζί σου· όπου συ κατοικήσης, εκεί θα κατοικήσω και εγώ. Ο λαός σου θα είναι λαός μου και ο Θεός σου θα είναι Θεός μου.
- Ρουθ. 1,17 καὶ οὗ ἔαν ἀποθάνῃς, ἀποθανοῦμαι, κάκεῖ ταφῆσομαι·

τάδε ποιῆσαι μοι Κύριος καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Ρουθ. 1,17 Οπου αποθάνης και ταφῆς, εκεί και εγώ θα αποθάνω και θα ταφώ. Ο Κυριος ας μου ανταποδώση και ας με τιμωρήση, αν πράξω διαφορετικά. Ο θάνατος μόνον θα χωρίση εμέ από σέ”.

Ρουθ. 1,18 ἰδοῦσα δὲ Νωεμὶν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ’ αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι.

Ρουθ. 1,18 Οταν η Νωεμὶν εἶδεν ὅτι η Ρουθ εἶχε σταθεράν και αμετακίνητον ἀπόφασιν να πορευθῇ μαζί της, ἔπαυσε πλέον να ομιλῇ προς αὐτὴν ἐπὶ του ζητήματος τούτου.

Ρουθ. 1,19 ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ’ αὐταῖς καὶ εἶπον· εἰ αὕτη ἐστὶ Νωεμὶν;

Ρουθ. 1,19 Συνέχισαν και αι δύο τον δρόμον των, ἕως ὅτου ἐφθασαν εἰς την Βηθλεέμ. Οταν δε ἐφθασαν εἰς την Βηθλεέμ, ολόκληρος η πόλις, μάλιστα δε αι γυναῖκες της Βηθλεέμ, συνεκινήθησαν δια τας δύο γυναῖκας και ἔλεγαν μεγαλοφώνως· “ἀραγε αὕτη εἶναι η Νωεμὶν;”

Ρουθ. 1,20 καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς· μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμὶν, καλέσατέ με Πικράν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἰκανὸς σφόδρα·

Ρουθ. 1,20 Εκείνη δε ἀπήντησε προς αὐτάς· “μη με καλήτε Νωεμὶν (δηλαδή ευχάριστον και γλυκείαν), ἀλλὰ ονομάσατέ με Πικράν, διότι ο Παντοδύναμος μου ἐστεῖλε πολλές πικρίας.

Ρουθ. 1,21 ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην, καὶ κενὴν ἀπέστρεψέ με ὁ Κύριος· καὶ ἵνατί καλεῖτέ με Νωεμὶν; καὶ Κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἰκανὸς ἐκάκωσέ με.

Ρουθ. 1,21 Εγώ, οικογενειακῶς με τον ἄνδρα μου και τα δύο τέκνα μου, ἐπήγα εἰς την Μωάβ, και ο Κυριος με ἐπανάφερε τώρα μόνην, χήραν και ἀτεκνον. Διατί λοιπόν, με καλεῖτε Νωεμὶν;

	Ο Κυριος με εταπείνωσεν, ο Παντοδύναμος με έθλιψεν”.
Ρουθ. 1,22	καὶ ἐπέστρεψε Νωεμὶν καὶ Ῥούθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ Μωάβ· αὗται δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βηθλεέμ ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.
Ρουθ. 1,22	Ετσι επέστρεψεν η Νωεμὶν και η Μωαβίτις νύμφη της Ρούθ από τους αγρούς της Μωάβ. Εφθασαν δε αυτά εις την Βηθλεέμ, όταν ήρχιζεν ο θερισμός της κριθής.
ΡΟΥΘ 2	
Ρουθ. 2,1	Καὶ τῇ Νωεμὶν ἀνὴρ γνῶριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ ἐκ τῆς συγγενείας Ἑλιμέλεχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοόζ.
Ρουθ. 2,1	Εις την Νωεμὶν ήτο γνωστός ένας ανήρ, συγγενής του ανδρός της. Αυτός δε ο ανήρ ήτο πλούσιος και επίσημος, κατήγετο από την οικογένειαν του Ελιμέλεχ του ανδρός της, και ωνομάζετο Βοόζ.
Ρουθ. 2,2	καὶ εἶπε Ῥούθ ἡ Μωαβίτις πρὸς Νωεμὶν· πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρὸν καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὗ ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτῇ· πορεύου, θύγατερ.
Ρουθ. 2,2	Η Ρούθ η Μωαβίτις είπε προς την Νωεμὶν· “να μεταβῶ λοιπὸν εις αγρόν να μαζέψω στάχυα ὀπισθεν εκείνου, ο οποίος θα μου κάμη αυτήν την χάριν και την καλωσύνην;” Η Νωεμὶν είπε προς αυτήν· “πήγαινε, κόρη μου”.
Ρουθ. 2,3	καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐλθοῦσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθεν τῶν θεριζόντων· καὶ περιέπεσε περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ Βοόζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἑλιμέλεχ.
Ρουθ. 2,3	Η Ρούθ επήγεν, ήλθεν εις κάποιον αγρόν και εμάζευε στάχυα πίσω από τους θεριστάς. Κατά αγαθήν δε σύμπτωσιν συνέβη να έλθη εις αγρόν, ο οποίος ανήκεν στον

- Βοόζ, τον καταγόμενον από την οικογένειαν του Ελιμέλεχ.
Ρουθ. 2,4 καὶ ἰδοὺ Βοόζ ἦλθεν ἐκ Βηθλεὲμ καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσι·
Κύριος μεθ' ὑμῶν· καὶ εἶπον αὐτῷ· εὐλογῆσαι σε
Κύριος.
- Ρουθ. 2,4 Καὶ ἰδοὺ εἰς κάποιον ὥραν ἦλθεν ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ ὁ Βοόζ
καὶ εἶπε πρὸς τοὺς θεριστάς· “ὁ Κύριος μαζή σας”. Εκείνοι
δε τοῦ ἀπήντησαν· “εἴθε νὰ σε εὐλογήσῃ ὁ Κύριος”.
- Ρουθ. 2,5 καὶ εἶπε Βοόζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἑφεστῶτι ἐπὶ τοὺς
θερίζοντας· τίνος ἡ νεᾶνις αὕτη;
- Ρουθ. 2,5 Εἶπε δε ὁ Βοόζ στὸν νεαρόν δούλον του, ὁ οὗτος ἦτο
ἐπιστάτης στοὺς θεριστάς· “τίνος εἶναι αὕτη ἡ νεαρά γυνή;”
- Ρουθ. 2,6 καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἑφεστῶς ἐπὶ τοὺς
θερίζοντας καὶ εἶπεν· ἡ παῖς ἡ Μωαβίτις ἐστὶν ἡ
ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμὶν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ
- Ρουθ. 2,6 Ὁ νεαρός δούλος, ὁ ἐπιστάτης τῶν θεριστῶν, εἶπε πρὸς
αὐτόν· “αὕτη εἶναι Μωαβίτις, ἡ ὁποία ἐπέστρεψε μαζὴ με
τὴν Νωεμὶν ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς τῆς Μωάβ.
- Ρουθ. 2,7 καὶ εἶπε· συλλέξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν
ὅπισθεν τῶν θερίζοντων· καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἀπὸ
πρωῖθεν καὶ ἕως ἑσπέρας, οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ
μικρόν.
- Ρουθ. 2,7 Με παρεκάλεσε δε καὶ μου εἶπε· Δος μου τὴν ἀδειαν νὰ
μαζέψω καὶ νὰ συγκεντρώσω μερικὰ στάχυα μετὰξὺ τῶν
δεματιῶν πίσω ἀπὸ τοὺς θεριστάς. Ἦλθε καὶ ἀπὸ τὸ πρωὶ
ἕως τὸ βράδυ δὲν ἐσταμάτησεν οὔτε ἐπ' ὀλίγον νὰ μαζεύῃ
στάχυα στὸ χωράφι”.
- Ρουθ. 2,8 καὶ εἶπε Βοόζ πρὸς Ρούθ· οὐκ ἤκουσας, θύγατερ; μὴ
πορευθῆς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἐτέρῳ, καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ
έντεῦθεν· ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου·
- Ρουθ. 2,8 Ὁ Βοόζ ἐκάλεσε τὴν Ρούθ καὶ τῆς εἶπεν· “δὲν ἀκουσες, κόρη
μου, τί εἶπα στὸν ἐπιστάτην μου; Νὰ μὴ πας εἰς ἄλλον
ἀγρόν, διὰ νὰ μαζέψῃς στάχυα καὶ νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇς

- από εδώ. Προσκολλήσου εδώ μαζί με τας υπηρετίας μου.
Ρουθ. 2,9 οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρόν, οὗ ἂν θερίζωσι, καὶ πορεύση κατόπισθεν αὐτῶν· ἰδοὺ ἐνετειλάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἄψαισθαί σου· καὶ ὅτε διψήσεις καὶ πορευθήσῃ εἰς τὰ σκεύη καὶ πίεσαι ὅθεν ἂν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια.
- Ρουθ. 2,9 Κυτταξε ποιός εἶναι ὁ ἀγρός στον ὁποῖον οἱ θερισταὶ μου θερίζουν, καὶ πῆγαινε πίσω ἀπὸ αὐτούς, δια νὰ μαζεύῃς στάχυα. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐδῶσα ἐντολὴν στους υπηρέτας μου, νὰ μὴ σε πειράξῃ κανεὶς. Ὅταν διψήσῃς θὰ πας εἰς τὰ δοχεῖα τοῦ ὕδατος καὶ θὰ πῇς ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπου πίνουν καὶ οἱ δούλοι μου”.
- Ρουθ. 2,10 καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· τί ὅτι εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγινῶναί με, καὶ ἐγὼ εἰμι ξένη;
- Ρουθ. 2,10 Ἐπεσεν ἐκείνη με τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς, προσεκύνησεν αὐτόν μέχρις ἐδάφους καὶ τοῦ εἶπε· “πὼς συνέβη, ὥστε ἐγὼ μία ξένη γυναῖκα νὰ εὕρω χάριν ἐνώπιόν σου καὶ με τόσην ευμένειαν νὰ ἐνδιαφερθῇς δι’ ἐμέ;”
- Ρουθ. 2,11 καὶ ἀπεκρίθη Βοόζ καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἀπαγγελίᾳ ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαόν, ὃν οὐκ ᾔδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης·
- Ρουθ. 2,11 Ὁ Βοόζ τῆς ἀπῆντησεν· “ἐπληροφορήθην λεπτομερῶς, πόσον καλὰ ἐφῆρθης ἀπέναντι τῆς πενθεράς σου, ὅταν ἀπέθανεν ὁ ἄνδρας σου, καὶ πὼς χάριν αὐτῆς ἐγκατέλειπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, τὸν τόπον ὅπου ἐγεννήθης καὶ ἐπορεύθης πρὸς ἓνα λαόν, τὸν ὁποῖον προηγουμένως δὲν εἶχες γνωρίσει.
- Ρουθ. 2,12 ἀποτίσαι Κύριος τὴν ἐργασίαν σου καὶ γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἦλθες

πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ.

Ρουθ. 2,12

Εὐχομαι να βραβεύσῃ ο Κύριος αὐτὸ τὸ ἔργον σου, πλούσιος να εἶναι ο μισθός σου ἐκ μέρους Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἦλθες δια να τεθῇς με πίστιν κάτω ἀπὸ τὰς προστατευτικὰς τοῦ πτέρυγας”.

Ρουθ. 2,13

ἡ δὲ εἶπεν· εὖροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριε, ὅτι παρεκάλεσάς με καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου.

Ρουθ. 2,13

Ἡ δε Ροὺθ εἶπεν· “εἴθε να εἶμαι πάντοτε ὑπὸ τὴν ευμένειάν σου αὐτήν, κύριε, διότι με παρηγόρησες καὶ ωμίλησες εἰς τὴν καρδίαν τῆς δούλης σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ θα εἶμαι μία ἀπὸ τὰς δούλας σου”.

Ρουθ. 2,14

καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοόζ· ἥδη ὥρα τοῦ φαγεῖν, πρόσελθε ὧδε καὶ φάγεσαι τῶν ἄρτων καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει. καὶ ἐκάθισε Ροὺθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων, καὶ ἐβούνισεν αὐτῇ Βοόζ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε.

Ρουθ. 2,14

Ὁ Βοόζ κατόπιν τῆς εἶπεν· “εἶναι τώρα ὥρα φαγητοῦ. Πλησίασε ἐδῶ να φάγῃς ἄρτον καὶ να βουτήξῃς τὸ κομμάτι τοῦ ἄρτου στο ξύδι”. Ἡ Ρουθ ἐκάθισε κοντὰ στους θεριστάς, ο δε Βοόζ ἐσώρευσεν εἰς αὐτήν ἄρτον ἀπὸ ἀποφλοιωμένην κριθήν. Ἡ Ροὺθ ἔφαγεν, ἐχόρτασε καὶ ἀφήκε περισσευμα.

Ρουθ. 2,15

καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν, καὶ ἐνετείλατο Βοόζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων· καὶ γε ἀνὰ μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω, καὶ μὴ καταισχύνῃτε αὐτήν·

Ρουθ. 2,15

Κατόπιν δε ἡγέρθη καὶ ἤρχισε να συλλέγῃ στάχυα. Ὁ Βοόζ ἔδωσεν ἐντολήν τοις δούλοις τοῦ καὶ εἶπεν· “ἡ Ροὺθ ἀς μαζεὺν στάχυα ἀνάμεσα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τα δεμάτια· να μὴ τὴν διώξετε καὶ τὴν ἐντροπιάσετε.

Ρουθ. 2,16

καὶ βαστάζοντες βαστάσατε αὐτῇ καὶ γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων· καὶ φάγεται

καὶ συλλέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ.

Ρουθ. 2,16

Ακόμη δε από τα δεμάτια, που μεταφέρετε, αφήσατε να πύπτουν στάχυα χάριν αὐτῆς καὶ από τα συσσωρευμένα δεμάτια ρίψατε ἀκόμη μερικά. Αὐτή δε θα ἔχη το δικαίωμα να τα συλλέξη δια την διατροφήν της, χωρίς κανείς από σας να της κάμη παρατήρησιν”.

Ρουθ. 2,17

καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἐσπέρας· καὶ ἐρράβδισεν ἃ συνέλεξε, καὶ ἐγενήθη ὡς οἶφι κριθῶν.

Ρουθ. 2,17

Ἡ Ρούθ συνέλεξεν στον αγρόν στάχυα μέχρι της εσπέρας ὁπότε καὶ τα ἐρράβδισε. Το προϊόν από τα συγκεντρωθέντα στάχυα της κριθῆς ἓνα οἶφι (εἴκοσι περίπου κιλά).

Ρουθ. 2,18

καὶ ἦρε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἃ συνέλεξε, καὶ ἐξενέγκασα Ῥούθ ἔδωκεν αὐτῇ ἃ κατέλιπεν, ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη.

Ρουθ. 2,18

Ἐπῆρε τα φορτίον της αὐτό καὶ μετέβη εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὴν πενθεράν της, ἡ ὁποία καὶ εἶδεν ὅλον αὐτό, που εἶχε συλλέξει ἡ Ρούθ. Ἡ Ρούθ παρουσίασε καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν πενθεράν της καὶ το φαγητόν που της ἐπερίσσευσεν ἀφού αὐτὴ εἶχε χορτάσει.

Ρουθ. 2,19

καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς· ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας; εἶη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος. καὶ ἀνήγγειλε Ῥούθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησε, καὶ εἶπε· τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός, μεθ’ οὗ ἐποίησα σήμερον, Βοόζ.

Ρουθ. 2,19

Ἡ πενθερὰ της τὴν ἐρώτησε· “που ἐσταχυολόγησες σήμερον, που ἐμάζευες αὐτὴν τὴν κριθήν; Ἀς εἶναι εὐλογημένος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐφρόντισε δια σέ”. Ἡ Ρουθ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν πενθεράν της, που ἐσταχυολόγησε καὶ προσέθεσεν· “ὁ ἀνὴρ, στον αγρόν του ὁποῖου σήμερον ἐργάσθην, ὀνομάζεται Βοόζ”.

Ρουθ. 2,20

εἶπε δὲ Νωεμὶν τῇ νύμφῃ αὐτῆς· εὐλογητός ἐστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν

ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων. καὶ εἶπεν αὐτῇ
Νωεμὶν· ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμῖν
ἐστι.

Ρουθ. 2,20 Ἡ δε Νωεμὶν εἶπε πρὸς τὴν νύμφην της· “εἶναι ἄξιος των
ευλογιῶν του Κυρίου ὁ ἄνθρωπος αὐτός, διότι ἐδειξε
καλωσύνην καὶ εὐμένειαν καὶ πρὸς ἡμᾶς, που ζῶμεν, καὶ
πρὸς τοὺς οἰκείους μας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀποθάνει”. Καὶ
προσέθεσεν ἀκόμη ἡ Νωεμὶν· “με τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν
συγγενεύομεν· εἶναι μάλιστα ἀπὸ τοὺς στενοὺς συγγενεῖς
μας”.

Ρουθ. 2,21 καὶ εἶπε Ῥοὺθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς· καὶ γε ὅτι εἶπε
πρὸς με· μετὰ τῶν κορασίων τῶν ἐμῶν προσκολλήθητι
ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητόν, ὃς ὑπάρχει μοι.

Ρουθ. 2,21 Εἶπεν ἡ Ρουθ πρὸς τὴν πενθερὰν της· “μου εἶπεν ἀκόμη
αὐτός ὁ ἄνθρωπος· Να πηγαίνης μαζί με τὰς υπηρετίας
μου, μέχρις ὅτου τελειώσῃ ὅλος ὁ θερισμός, που ὑπάρχει
στοὺς ἀγροὺς μου”.

Ρουθ. 2,22 καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥοὺθ τὴν νύμφην αὐτῆς· ἀγαθόν,
θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀπαντήσονται σοι ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ.

Ρουθ. 2,22 Ἡ Νωεμὶν εἶπε πρὸς τὴν Ρουθ τὴν νύμφην της· “εἶναι καλόν,
κόρη μου, ὅτι ἐξέρχεσαι εἰς σταχυολογίαν με τὰς
υπηρετίας τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, καὶ ἐτσι δὲν ὑπάρχει
φόβος μεταβαίνουσα εἰς ἄλλον ἀγρὸν νὰ σε συναντήσουν
καὶ σε κακομεταχειρισθοῦν ἄλλοι”.

Ρουθ. 2,23 καὶ προσεκολλήθη Ῥοὺθ τοῖς κορασίοις τοῦ Βοὸζ τοῦ
συλλέγειν ἕως τοῦ συντελέσαι τὸν θερισμὸν τῶν
κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν.

Ρουθ. 2,23 Ἡ Ροὺθ ἐνετάχθη εἰς τὴν ομάδα των κορασίων τοῦ Βοὸζ,
ὥστε νὰ συλλέγῃ στάχυα κριθῆς καὶ σίτου μέχρι πέρατος
τοῦ θερισμοῦ.

ΡΟΥΘ 3

- Ρουθ. 3,1 Καὶ ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. εἶπε δὲ αὐτῇ Νωεμὶν ἡ πενθερὰ αὐτῆς· θύγατερ, οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν, ἵνα εὖ γένηται σοι;
- Ρουθ. 3,1 Εκάθισεν ἡ Ρούθ μετὰ το πέρας του θερισμοῦ μαζή με την πενθεράν της. Ἡ Νωεμὶν, ἡ πενθερὰ της, της εἶπε· “κόρη μου, ἐγὼ δεν εἶμαι υποχρεωμένη να αναζητήσω και εὖρω δια σε τόπον και τρόπον αναπαύσεώς σου, ὥστε να ζήσης ἀπὸ ἐδὼ και πέρα ευτυχισμένη;
- Ρουθ. 3,2 καὶ νῦν οὐχὶ Βοόζ γνώριμος ἡμῶν, οὗ ἥς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾷ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί.
- Ρουθ. 3,2 Λοιπὸν, δεν ηξεύρεις ὅτι ο Βοόζ, εἰς τας υπηρετρίας του οποιου ἔχεις προσκολληθῇ, εἶναι συγγενῆς μας; Ἰδού, ὅτι αὐτὸς λιχνίζει το κριθάρι του στο αλώνι κατὰ την νύκτα αὐτήν.
- Ρουθ. 3,3 σὺ δὲ λούση καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλω· μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτὸν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν·
- Ρουθ. 3,3 Σὺ να λουσθῇς, να αλειφθῇς με αρωματικὸν ἔλαιον, να φορέσης το καλύτερόν σου φόρεμα και να μεταβῇς στο αλώνι του. Πρόσεξε ὁμως να μη σε γνωρίσῃ, ἕως ὅτου τελείωσῃ το φαγητόν και το ποτόν.
- Ρουθ. 3,4 καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν, καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ, καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ ποιήσεις.
- Ρουθ. 3,4 Όταν δε θα μεταβῇ αὐτὸς να κοιμηθῇ θα προσέξῃς τον τόπον, ὅπου θα κοιμάται. Θα πλησιάσῃς και συ ἐκεῖ, θα ανασύρῃς το σκέπασμα ἀπὸ τα πόδια του και θα κοιμηθῇς

εκεί. Αυτός δε όταν εξυπνήσης, θα σου πη, τι πρέπει να κάμης”.

Ρουθ. 3,5 εἶπε δὲ Ῥούθ πρὸς αὐτήν· πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ποιήσω.

Ρουθ. 3,5 Ἡ Ρούθ ἀπήντησε πρὸς αὐτήν· “ὅλα ὅσα μου εἶπες θα πράξω”.

Ρουθ. 3,6 καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς.

Ρουθ. 3,6 Κατέβηκε πράγματι στο αλώνι και ἔκαμε ὅλα ὅσα της εἶχε δώσει ἐντολήν ἡ πενθερά της.

Ρουθ. 3,7 καὶ ἔφαγε Βοόζ καὶ ἔπιε καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἤλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς· ἡ δὲ ἤλθε κρυφῇ καὶ ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.

Ρουθ. 3,7 Ὁ Βοόζ ἔφαγεν, ἐπιεν, ἠυφράνθη ἡ καρδία του και ἔπειτα ἤλθε να κοιμηθῇ εἰς κάποιο ἄκρον της θημωνιάς. Ἡ Ρούθ ἤλθεν ἐκεῖ κρυφίως, ἀνέσυρε το σκέπασμα των ποδῶν του Βοόζ και ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

Ρουθ. 3,8 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.

Ρουθ. 3,8 Κατὰ το μεσονύκτιον ἐξύπνησεν ὁ Βοόζ, ἐξεπλάγη και ἐταράχθη, διότι χωρὶς να το φαντάζεται, εἶδε μίαν γυναῖκα να κοιμάται κοντὰ εἰς τα πόδια του.

Ρουθ. 3,9 εἶπε δέ· τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ῥούθ ἡ δούλη σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ.

Ρουθ. 3,9 Ὁ Βοόζ την ηρώτησε· “ποία εἶσαι συ;” Εκείνη εἶπεν· “ἐγὼ εἰμαι ἡ Ρούθ, ἡ δούλη σου. Σκέπασε τὴν δούλην σου με το ἄκρον του ἱματίου σου εἰς δείγμα της προστασίας, τὴν ὁποῖαν πρέπει να της προσφέρῃς, διότι εἶσαι συγγενῆς μου”.

Ρουθ. 3,10 καὶ εἶπε Βοόζ· εὐλογημένη σύ τῷ Κυρίῳ Θεῷ, θύγατερ, ὅτι ἡγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον, μὴ πορευθῆναί σε ὀπίσω νεανιῶν, εἴτοι πτωχός

εἴτοι πλούσιος.

- Ρουθ. 3,10 Ο Βοόζ εἶπε πρὸς αὐτήν· “κόρη μου, ἀς εἶσαι εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ Θεόν, διότι αὐτὴ ἡ στοργὴ καὶ ἡ καλὸς σὺν ἡ σου εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ τὴν προηγουμένην, ποὺ ἐδείξες πρὸς τὴν πενθεράν σου, ἀφοῦ δὲν ἐξέλεξες νὰ υπανδρευθῇς νέους, εἴτε πτωχοὶ εἴτε πλούσιοι εἶναι αὐτοί.
- Ρουθ. 3,11 καὶ νῦν, θύγατερ, μὴ φοβοῦ· πάντα, ὅσα ἐὰν εἴπῃς, ποιήσω σοι· οἶδε γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ.
- Ρουθ. 3,11 Καὶ τώρα, κόρη μου, μὴ φοβῆσαι· ὅλα ὅσα μου εἶπες θὰ κάμω πρὸς χάριν σου, διότι ὅλος ὁ λαὸς τῆς πόλεώς μου αὐτῆς γνωρίζει ὅτι σὺ εἶσαι γυνὴ ἐνάρετος καὶ ἰσχυρὰς θελήσεως.
- Ρουθ. 3,12 καὶ νῦν ὁ ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι. καὶ γέ ἐστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ.
- Ρουθ. 3,12 Λοιπὸν, πράγματι, ἐγὼ εἶμαι συγγενῆς σου. Ὑπάρχει ὅμως ἐδῶ καὶ ἓνας ἄλλος, ὁ ὁποῖος εἶναι στενώτερος συγγενῆς σου ἀπὸ ἐμέ.
- Ρουθ. 3,13 αὐλίσθητι τὴν νύκτα, καὶ ἔσται τὸ πρῶτον, ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε, ἀγαθόν, ἀγχιστευέτω· ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσάί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ, ὁ Κύριος· κοιμήθητι ἕως τὸ πρῶτον.
- Ρουθ. 3,13 Κοιμήσου αὐτὴν τὴν νύκτα ἐδῶ καὶ αὐριον τὸ πρῶτον θὰ ἐρωτήσω αὐτὸν σχετικῶς· ἀν θελήσῃ ἐκεῖνος νὰ σε νυμφευθῇ, καλῶς. Ἀς σε παρὴ σύζυγόν του. Ἐὰν ὅμως ἐκεῖνος δὲν θελήσῃ νὰ σε νυμφευθῇ, θὰ σε πάρω ἐγὼ σύζυγόν μου. Ζῶν ἐνώπιόν μας εἶναι ὁ Κύριος ποὺ με ἀκούει. Κοιμήσου ἐδῶ ἕως τὸ πρῶτον”.
- Ρουθ. 3,14 καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρῶτον. ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγινῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βοόζ· μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἄλλω.
- Ρουθ. 3,14 Ἐκοιμήθη πράγματι ἡ Ρούθ κοντὰ εἰς τὰ πόδια τοῦ Βοόζ ἕως

το πρωι. Πολύ δε πρωί εξύπνησεν εις ώραν, κατά την
οποίαν, λόγω του σκότους, δεν ημπορούσε να αναγνωρίση ο
ενας άνθρωπος τον άλλον. Εξ άλλου δε και ο Βοόζ είπεν
στους περι αυτών· “προσέξατε, κανείς δεν πρέπει να μάθη
ότι ήλθεν αυτή η γυναίκα στο αλώνι”.

Ρουθ. 3,15 καὶ εἶπεν αὐτῇ· φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου. καὶ
ἐκράτησεν αὐτό, καὶ ἐμέτρησεν ἕξ κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν
ἐπ’ αὐτήν· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Ρουθ. 3,15 Εἶπε δε ο Βοόζ εις την Ρούθ· “φέρε το μάτιον, που έχεις
ρίξει επάνω σου”. Το επήρην ο Βοόζ, έβαλεν εις αυτό εξ
μέτρα κριθής και το εφόρτωσεν εις αυτήν. Αυτός δε
εισήλθεν εις την πόλιν Βηθλεέμ.

Ρουθ. 3,16 καὶ Ῥούθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθεράν αὐτῆς· ἡ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· θυγατερ· καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα, ὅσα ἐποίησεν
αὐτῇ ὁ ἀνὴρ.

Ρουθ. 3,16 Η Ρούθ επανήλθεν προς την πενθεράν της, η οποία και την
ηρώτησε· “κόρη μου, τι έκαμες;” Εκείνη δε διηγήθη εις
αυτήν όλα όσα της είπε και έπραξεν ο Βοόζ.

Ρουθ. 3,17 καὶ εἶπεν αὐτῇ· τὰ ἕξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι
εἶπε πρὸς με· μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου.

Ρουθ. 3,17 Προσέθεσε δε ακόμη· “αυτά τα εξ μέτρα κριθής μου τα
έδωκεν ο Βοόζ και μου είπε· Παρε τα δια να μην επανέλθης
εις την πενθεράν σου με αδειανά τα χέρια”.

Ρουθ. 3,18 ἡ δὲ εἶπε· κάθου, θυγατερ, ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς
οὐ πεσεῖται ῥῆμα· οὐ γὰρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ, ἕως ἂν
τελεσθῇ τὸ ῥῆμα σήμερον.

Ρουθ. 3,18 Η δε Νωεμίν της είπε· “κάθησε εδώ, κόρη μου, μέχρις ότου
μάθης, ποίαν έκβασιν θα λάβη αυτή η υπόθεσις. Διότι ο
άνθρωπος αυτός δεν θα ησυχάση, μέχρις ότου φέρη εις
πέρας το ζήτημα αυτό”.

- Ρουθ. 4,1 Καὶ Βοόζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο, ὃν ἐλάλησε Βοόζ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βοόζ· ἐκκλίνας κάθισον ὧδε, κρύφιε. καὶ ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισε.
- Ρουθ. 4,1 Ο Βοόζ πράγματι ἐπήγεν εἰς τὴν πύλην τῆς Βηθλεέμ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ, διήρχετο ἀπὸ ἐκεῖ ὁ συγγενὴς τῆς Ρούθ, πού εἶχε περισσότερα δικαιώματα γάμου με αὐτήν. Τον ἐκάλεσεν ὁ Βοόζ καὶ του εἶπε· “φίλε, γύρισε πρὸς τα ἐδῶ καὶ κάθησε”. Εκείνος κατηυθύνθη πρὸς τὸν Βοόζ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.
- Ρουθ. 4,2 καὶ ἔλαβε Βοόζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως καὶ εἶπε· καθίσαιτε ὧδε· καὶ ἐκάθισαν.
- Ρουθ. 4,2 Ἀμέσως ὁ Βοόζ ἐκάλεσε δέκα ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους τῆς πόλεως καὶ τοὺς εἶπε· “καθήσαιτε καὶ σεῖς ἐδῶ”. Εκείνοι ἐκάθισαν.
- Ρουθ. 4,3 καὶ εἶπε Βοόζ τῷ ἀγχιστεῖ· τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, ἣ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἐλιμέλεχ, ἣ δέδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιστρεφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ,
- Ρουθ. 4,3 Εἶπε δὲ ὁ Βοόζ στὸν συγγενὴ τῆς Ρούθ· “τὸ μερίδιον τοῦ ἀγροῦ, τὸ ὁποῖον ἀνήκεν στὸν συγγενὴ μας τὸν Ἐλιμέλεχ, ἔχει δοθῇ καὶ εὐρίσκεται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Νωεμὶν, ἣ ὁποία ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς τῆς Μωάβ. Αὐτὸ δὲ ἔχει ἐκτεθῇ πρὸς πώλησιν.
- Ρουθ. 4,4 κάγὼ εἶπα· ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων· κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου· εἰ ἀγχιστεῖς, ἀγχίστευε· εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεῖς, ἀνάγγειλόν μοι καὶ γνώσομαι· ὅτι οὐκ ἔστι πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι, κάγὼ εἶμι μετὰ σέ. ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἶμι, ἀγχιστεύσω.
- Ρουθ. 4,4 Εσκέφθηκα λοιπὸν καὶ εἶπα· θα ἀνακοινώσω εἰς σε αὐτὸ τὸ ζήτημα προτείνων νὰ ἀγοράσῃς αὐτὸν τὸν ἀγρὸν ἐπὶ

παρουσία των δέκα τούτων μαρτύρων, που κάθονται κοντά μας και ενώπιον των άλλων πρεσβυτέρων του λαού μου. Εάν λοιπόν, ως στενώτερος συγγενής του Ελιμέλεχ, θέλης να το αγοράσης, αγόρασέ το. Ειπέ το δε και εις εμέ, δια να γνωρίζω. Σου προτείνω αυτά διότι έπειτα από σε εγώ είμαι ο στενώτερος συγγενής του Ελιμέλεχ”. Εκείνος απήντησεν· “εγώ είμαι πράγματι ο στενώτερος συγγενής και εγώ θα αγοράσω το τμήμα αυτό του αγρού”.

Ρουθ. 4,5 καὶ εἶπε Βοόζ· ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ῥούθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.

Ρουθ. 4,5 Ο Βοόζ προσέθεσε· “την ημέραν όμως, κατά την οποίαν θα αγοράσης τον αγρόν από την Νωεμίν και από την Ρουθ την Μωαβίτιδα, σύζυγον του αποθανόντος υιού του Ελιμέλεχ, είσαι υποχρεωμένος να λάβης και ως σύζυγον την Ρούθ, ώστε να αναδείξης κληρονόμους του αποθανόντος και να αναζήση το όνομά του εις την κληρονομίαν”.

Ρουθ. 4,6 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς· οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι ἑμαυτῷ, μή ποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου· ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου, ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι.

Ρουθ. 4,6 Ο στενός εκείνος συγγενής είπε τότε· “δεν θα ημπορέσω εγώ να αγοράσω δια λογαριασμόν μου τον αγρόν, μήπως τυχόν και φθείρω την ιδικήν μου κληρονομίαν. Αγόρασε συ αυτήν μου την κληρονομίαν, διότι εγώ δεν θέλω και δεν θα ημπορέσω υπό τοιούτους όρους να την εξαγοράσω”.

Ρουθ. 4,7 καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στῆσαι πάντα λόγον, καὶ ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν

αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραὴλ.

Ρουθ. 4,7

Ο δε νομικός ὁρος, ἡ νομικὴ πράξις, μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν δια τὴν μεταβίβασιν κυριότητος εἰς περίπτωσιν αγοράς ἢ ανταλλαγῆς, ὥστε νὰ εἶναι ἐγκυρος ἡ συμφωνία, ἦτο ἐξῆς· Εκείνος, που μετεβίβαζε τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος, ἔλυε καὶ ἀφαιρούσε τὸ ὑπόδημά του καὶ ἐδίδεν αὐτὸ εἰς ἐκείνον, στον ὁποῖον περιήρχοντο πλέον τὰ δικαιώματα κτήσεως. Αὐτὸ τὸ σύμβολον ἦτο ἐπίσημος μαρτυρία τῆς γενομένης πράξεως.

Ρουθ. 4,8

καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοόζ· κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου· καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

Ρουθ. 4,8

Ο ἔχων, λοιπόν, τὰ πρῶτα δικαιώματα τῆς αγοράς εἶπεν στον Βοόζ· “ἀγόρασε συ δια λογαριασμόν σου τὸ κτῆμα τοῦτο”. Ἐλυσε δε ἀμέσως τὸ ὑπόδημά του καὶ τὸ παρέδωκεν στον Βοόζ.

Ρουθ. 4,9

καὶ εἶπε Βοόζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἑλιμέλεχ καὶ πάντα, ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιὼν καὶ τῷ Μααλὼν ἐκ χειρὸς Νωεμίν·

Ρουθ. 4,9

Εἶπε τότε ὁ Βοόζ στους γεροντοτέρους καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἔτυχε νὰ εὐρεθοῦν ἐκεῖ· “ὅλοι σεις εἰσθε σήμερα μάρτυρες ὅτι ἐγὼ αγοράζω ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Νωεμίν ὅλα ὅσα ἀνήκουν στον Ἑλιμέλεχ, ἐπομένως καὶ ὅλα ὅσα ἀνήκον στους δύο υἱοὺς του τὸν Χελαιὼν καὶ Μααλὼν.

Ρουθ. 4,10

καὶ γὰρ Ῥούθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλὼν κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.

Ρουθ. 4,10

Επὶ πλέον λαμβάνω ὡς σύζυγόν μου τὴν Ρούθ, τὴν

Μωαβίτιδα, σύζυγον του αποθανόντος Μααλών, δια να αναζητή το όνομα του αποθανόντος επί της κληρονομίας του. Ετσι δε δεν θα χαθή το όνομά του μεταξύ των συγγενών του και της φυλής του λαού του. Σεις είσθε σήμερον μάρτυρες”.

Ρουθ. 4,11 καὶ εἶποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ· μάρτυρες. καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶποσαν· δῶῃ Κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς Ῥαχήλ καὶ ὡς Λείαν, αἱ ὠκοδόμησαν ἀμφοτέρω τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθᾶ, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βηθλεέμ·

Ρουθ. 4,11 Ολος ο λαός που ευρίσκετο εις την πύλην, απήντησαν· “ναι, είμεθα μάρτυρες”. Οι δε πρεσβύτεροι προσέθεσαν· “είθε ο Κυριος να αξιώση την γυναίκα σου, η οποία σήμερον εισέρχεται στον οίκον σου, να ομοιάση με την Ραχήλ και την Λείαν, αι οποίαι με τα γεννηθέντα από αυτάς τέκνα εδημιούργησαν το μεγάλο έθνος του Ισραήλ και απέκτησαν τιμήν και δύναμιν εις την Εφραθά και όνομα εις την Βηθλεέμ.

Ρουθ. 4,12 καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος Φαρὲς, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδα, ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει Κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.

Ρουθ. 4,12 Ευχόμεθα επίσης να αναδειχθή η οικογένειά σου ωσάν την οικογένειαν του Φαρές, τον οποίον εγέννησεν η Θαμαρ δια του Ιούδα, να αναδειχθή δια του απογόνου, τον οποίον θα δώση εις σε αυτή η δούλη σου, η Ρούθ”.

Ρουθ. 4,13 καὶ ἔλαβε Βοὸζ τὴν Ῥούθ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος κῆσιν, καὶ ἔτεκεν υἱόν.

Ρουθ. 4,13 Ενυμφεύθη λοιπόν ο Βοόζ την Ρούθ, έλαβεν αυτήν ως σύζυγόν τοθυ και ήλθεν εις συνάφειαν με αυτήν. Ο δε Κυριος την ηυλόγησεν, ώστε να συλλάβη και να γεννήση

υιόν.

Ρουθ. 4,14 καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμὶν· εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστέα, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραήλ,

Ρουθ. 4,14 Αἱ δε γυναῖκες τῆς Βηθλεέμ ἔλεγον με συγκίνησιν εἰς τὴν Νωεμὶν· “ὡς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος δὲν σε ἀφῆκε σήμερον χωρὶς στενὸν συγγενὴ σου καὶ ἐτσι θα συνεχισθῇ καὶ θα δοξασθῇ τὸ ὄνομά σου μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν.

Ρουθ. 4,15 καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν, ἢ ἐστὶν ἀγαθὴ σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱοῦς.

Ρουθ. 4,15 Θα ανακουφίσῃ δε τὴν ψυχὴν σου, θα εἶναι τροφή καὶ στήριγμα εἰς τὰ γηρατεία σου, διότι ἡ νύμφη σου, ἡ ὁποία τόσον πολὺ σε ηγάπησεν, ἐγέννησεν αὐτὸν τὸν υἱόν, καὶ ἡ ὁποία δια τοῦτο ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ἑπτὰ υἱοῦς”.

Ρουθ. 4,16 καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν.

Ρουθ. 4,16 Ἐπήρην ἡ Νωεμὶν τὸ παιδί τῆς Ρούθ, τὸ ἔθεσεν εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴ νὰ το ἀναθρέψῃ.

Ρουθ. 4,17 καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γεῖτονες ὄνομα λέγουσαι· ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμὶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὡβήδ· οὗτος πατήρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυὶδ.

Ρουθ. 4,17 Αἱ γειτόνισσαι ἐδωσαν εἰς αὐτὸ ὄνομα λέγουσαι· “ἐγεννήθη παιδί εἰς τὴν Νωεμὶν”. ὠνόμασαν αὐτὸ Ὡβήδ. Αὐτὸς εἶναι ὁ πατήρ τοῦ Ἰεσσαί, πατὴρ τοῦ Δαυὶδ.

Ρουθ. 4,18 καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρὲς· Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ,

Ρουθ. 4,18 Αὐτοὶ δε εἶναι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Φαρὲς· ὁ Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ,

Ρουθ. 4,19 Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράν, καὶ Ἀράν ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ,

Ρουθ. 4,19 ο Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράν, ο Αράν εγέννησε τον
Αμιναδάβ,
Ρουθ. 4,20 καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, καὶ Ναασσών
ἐγέννησε τὸν Σαλμάν,
Ρουθ. 4,20 Ο Αμιναδάβ εγέννησε τον Ναασών, ο Ναασών εγέννησε τον
Σαλμάν
Ρουθ. 4,21 καὶ Σαλμάν ἐγέννησε τὸν Βοόζ, καὶ Βοόζ ἐγέννησε τὸν
Ὠβήδ,
Ρουθ. 4,21 ο Σαλμάν εγέννησε τον Βοόζ, ο Βοόζ εγέννησε τον Ωβήδ,
Ρουθ. 4,22 καὶ Ὠβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν
Δαυῖδ.
Ρουθ. 4,22 ο Ωδήδ εγέννησε τον Ιεσσαί και ο Ιεσσαί εγέννησε τον
Δαυῖδ.